

Paula Biskup, Pana Historia

kiedyś
gdy będzie pan już stary
leżąc na kanapie
pan będzie zakochany
w cieniu swojej damy
tym bez wielu twarzy
tak szarym i spokojnym
jak pańskie serce na widok jej

i nie będzie już tak wielu plotek
o znajomych co byli tam i z powrotem
oni nie wrócili z ostatniej podróży
a pan jest następny
choć ja nie chcę panu źle wróżyć
będzie już tylko gorzej
ludzie przecież nie są wiecznie chorzy
kiedyś przyjdzie moment
że pożałuje pan
tak wielu zmarnowanych lat

i pewnie spytają pana dzieci:
„kim są ci ludzie z tych kaset
a gdzie oni są?”
i pewnie nie będzie odpowiedzi
a wiatr z tamtego miasta
przywieje wspomnień tonę

i nie będzie już tak wielu plotek
o znajomych co byli tam i z powrotem
oni nie wrócili z ostatniej podróży
a pan jest następny
choć ja nie chcę panu źle wróżyć
będzie już tylko gorzej
ludzie przecież nie są wiecznie chorzy
kiedyś przyjdzie moment
że pożałuje pan
tak wielu zmarnowanych lat